

Det er ikke rimeligt, og det er ikke fair. De beslutninger, der skal træffes om, hvordan forholdene skal være på den lokale skole, skal træffes lokalt. Det må være rimeligt, når vi nu har lavet disse skolebestyrelser og mange andre lignende organer giver dem mulighed for at arbejde med de her ting, at vi giver dem muligheden og kompetencen til at indrette skolen, som de synes, den skal være. Det vil man ikke.

Så skriver ministeren, at flere undersøgelser har vist, at elevernes og de studerendes sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold er undergivet en ganske omfattende regulering. Ja, det burde jo altså være nok, hvorfor skal der så mere regulering til? Hvorfor skal der mere lovgivning til? Vil det gøre det bedre? Næ, ministeren har lige skrevet, at der er rigeligt med regler.

Ministeren skriver så videre, at reglerne bare ikke bliver overholdt. Godt, tænker ministeren, så fremsætter vi et lovforslag om, at den eksisterende lovgivning eksisterer, og at den skal overholdes. Men man opnår da overhovedet ikke sit mål med den måde, for hvad så når den her lov ikke kommer til at virke, får vi så et nyt lovforslag, hvor man siger, at man godt vil understrege, at man mente lovforslag nr. L 40, og derfor vedtager man en ny lov?

Nej, sådan kan man ikke gøre det. Der skal jo nogle andre mekanismer til. Det, man skal forstå, er, at ude lokalt er man træt af, at hver gang man prøver at sætte noget i sving, prøver at få styr på egne skoler, uddannelsesinstitutioner, så kommer man fra Folketingets side, fra ministerens side og siger: Nej, nej, nu skal vi nok styre for jer. Det er synd, og det er ødelæggende.

Det næste, der gør sig gældende, er jo så spørgsmålet, om alle disse mange og omfattende og grundige reguleringer, der findes allerede i dag, skal ophæves, når vi får en ny lov. Næ, det skal de ikke. Der kommer altså bare yderligere en lov, så når man skal til at finde ud af, om stolen skal være 10 cm højere eller lavere for eleverne, så har man endnu en lov, man skal til at forholde sig til. Og hvad har man så at forholde sig til juridisk? Intet, fordi man hele tiden kan zigzagge mellem lovgivningerne og indrette det, som man har lyst til. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Det næste, der gør sig gældende, er så, som vi også hørte, at Socialdemokratiets ordfører, hr. Jeppe Kofod, var inde på, at netop fordi det er så problematisk med al den her lovgivning, Folketinget laver, så er man altså nødt til at oprette

et center. I første omgang er der afsat 5 mio. kr. til, at det skal lede det her. Tro mig, 5 mio. kr. er intet. Det center vil i løbet af de næste 3 år være oppe på en bevilling, der hedder 50 mio. kr. Tro mig, for sådan går det i det offentlige. I det private kunne man godt gøre det her. Ingen tvivl om det. Her vil jeg være enig med ministeren. En privat institution kunne gøre det for 5 mio. kr. Det kan en offentlig institution ikke. Inden der er gået 3 år, er bevillingerne oppe på 50 mio. kr.

Det er ikke rimeligt, at vi poster penge i det her, for hvad er resultatet? Resultatet er, at man stikker elever og studerende blå i øjnene og siger til dem: Nu, hvor I har brokket jer så længe, som ministeren jo skriver i sit forslag, så vil vi gerne efterkomme jeres ønsker. Men det gør man ikke. Man stikker dem blå i øjnene, for al den her lovgivning kommer ikke til at virke overhovedet.

Den eksisterende lovgivning virker ikke. Hvorfor gør den ikke det? Ja, det spørgsmål vil man ikke stille sig selv i regeringen. Hvis man dog bare gjorde det og fandt frem til svaret og så løste problemet, men det vil man ikke. Der skal bare en ny lovgivning oveni.

Jeg kan så forstå på hr. Jeppe Kofod, at det, der virkelig var det gode afsæt og det kraftfulde i det her forslag, var, at det var noget, Børneparlamentet havde vedtaget. Må jeg have lov at minde hr. Jeppe Kofod om, at i sidste folketingssamling fremsatte Frihed 2000 fem beslutningsforslag med forslag vedtaget af Børneparlamentet. Til samtlige fem forslag gik regeringen ind og sagde: Ikke på vilkår, det vil vi ikke være med til. Så lad være med at bruge sådan nogle argumenter som, at bare fordi det er Børneparlamentet, der har vedtaget det, så er alting vældigt godt. Det er det jo ikke. Socialdemokratiet ville ikke støtte de forslag, vi fremsatte.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne indledningsvis takke for interessen for forslaget og også for de positive bemærkninger, der er faldet, men jeg må indrømme, at jeg synes, at de ordførere, der har været på talerstolen, læser forslaget meget forskelligt.

Forslaget er ikke en hensigtsserklæring, og forslaget er ikke ny lovgivning på området, for vi mener faktisk det, der står i bemærkningerne. Der er et ganske omfattende regelsæt. Der er dele af arbejdsmiljølovgivningen, som gælder.